

2. Κατά το άρθρο 45, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, η εκτίμηση των ουσιαστικών προσόντων των υπαλλήλων αποτελεί το αποφασιστικό κριτήριο κατά τις προαγωγές, ενώ η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή επικουρικός μόνον μπορεί να λαμβάνει υπόψη την ηλικία των υποψηφίων και την αρχαιότητά τους στον βαθμό ή στην υπηρεσία.

Κατά συνέπεια, η διάταξη αυτή εμποδίζει την εφαρμογή μεθόδου επιλογής με αριθμητικά κριτήρια, βάσει της οποίας ο αριθμός των βαθμών που μπορούν να δοθούν για τα ουσιαστικά προσόντα αντιπροσωπεύει λιγότερο από το τέταρτο του συνόλου των βαθμών που δίδονται στους υποψηφίους, ενώ οι υπόλοιποι βαθμοί αφορούν τα κριτήρια της αρχαιότητας και της ηλικίας.

ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

στην υπόθεση 293/87 *

I — Εκθεση των πραγματικών περιστατικών

1. Ο προσφεύγων François Vainker είναι υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Από την 1η Αυγούστου 1983 έχει καταταγεί στον βαθμό A 5 της σταδιοδρομίας A 5/A 4.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 45, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως), η προαγωγή γίνεται αποκλειστικά κατ'εκλογή, μετά συγκριτική εξέταση των προσόντων των υπαλλήλων που έχουν σειρά προαγωγής, καθώς και των εκθέσεων που έχουν συνταχθεί για τους υπαλλήλους αυτούς.

3. Με εσωτερική οδηγία περί συνθέσεως και λειτουργίας της συμβουλευτικής επιτροπής προαγωγών, ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου συνέστησε το 1982 μια συμβουλευτική επιτροπή προαγωγών, η οποία

είχε ως έργο να συμβουλευεί την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) για τις προαγωγές.

Κατά το άρθρο 4 της οδηγίας αυτής, η επιτροπή συνέρχεται τέσσερις φορές ετησίως και καταρτίζει, για τις προαγωγές εντός των σταδιοδρομιών, τον πίνακα των υπαλλήλων τους οποίους συνιστά για προαγωγή στην ΑΔΑ βάσει πινάκων προακτέων που καταρτίζονται από τη γενική διεύθυνση προσωπικού, βάσει των προτάσεων του αρμόδιου γενικού διευθυντή και των απαριθμωμένων κριτηρίων προαγωγής.

4. Το 1986 συνήφθη συμφωνία μεταξύ του γενικού διευθυντή προσωπικού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της επιτροπής προσωπικού για τα κριτήρια προαγωγής. Η συμφωνία αυτή δημοσιεύτηκε τον Ιούνιο του 1986 στο δελτίο του γενικού συνδικάτου του προσωπικού των Ευρωπαϊκών Οργανισμών υπό τον τίτλο «σχήμα της συμφωνίας επί των κριτηρίων για την επιτροπή προαγωγών». Η συμφωνία προβλέπει ότι οι προαγωγές θα γίνουν

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

βάσει των κριτηρίων της « αρχαιότητας » και των « προσόντων »:

— τα κριτήρια της « αρχαιότητας » βαθμολογούνται μέχρι το ανώτατο 39 βαθμούς, υπό την επιφύλαξη ότι μπορεί να προστεθεί ανώτατο όριο 6 ακόμη βαθμών για την πρώτη προαγωγή·

— τα κριτήρια των « προσόντων » βαθμολογούνται, για τις προαγωγές εντός της σταδιοδρομίας Α, μέχρι 12 βαθμούς· το 50 % των βαθμών για προσόντα δίδονται σε όλους τους μέσους υπαλλήλους· η μελέτη των προσόντων γίνεται κατά τη διάρκεια προκαταρκτικής συγκεντρώσεως στην οποία μετέχει κάθε γενικός διευθυντής, δύο μέλη της επιτροπής προαγωγών και της επιτροπής προσωπικού και ένα μέλος της διοικήσεως.

Παρουσιάζοντας τα προσόντα της συμφωνίας, το προαναφερθέν δημοσίευμα αναφέρει ότι η εισαγωγή του κριτηρίου των προσόντων παραμένει αρκετά περιορισμένο.

5. Η συμβουλευτική επιτροπή πρότεινε στις 2 Ιουλίου 1986 στην ΑΔΑ, υιοθετώντας χωρίς τροποποιήσεις έναν πίνακα της προπαρασκευαστικής επιτροπής, τις ακόλουθες προαγωγές στο βαθμό Α 4:

— για την 1.10.1985: Hans-Jörg Timmann
Pierluigi Reghellin

— για την 1.1.1986: Ilse Langen
Roger Glass
John Wittenberg
Johannes Schoo
Anthony Comfort

— για την 1.4.1986: Christian Pennera
Rainer Klotzbuecher

6. Η συμβουλευτική επιτροπή προαγωγών βαθμολόγησε, σύμφωνα με την έκθεσή της της 2ας Ιουλίου 1986, συνεκτιμώντας την αρχαιότητα και τις εκθέσεις κρίσεως, ως εξής τους υπαλλήλους που θίγονται με την προσφυγή:

αρχαιότητα προσόντα σύνολο

Timmann	22,30	11	33,30
Reghellin	21,55	11	32,55
Langen	21,85	10	31,85
Glass	19,65	11	30,65
Wittenberg	20,05	10	30,05
Schoo	17,65	11	28,65
Comfort	19,85	8	27,85
Pennera	17,15	11	28,15
Klotzbuecher	17,95	10	27,95

Η επιτροπή βαθμολόγησε τον François Vainker ως εξής:

αρχαιότητα: 16,15

προσόντα: 11

σύνολο: 27,15

7. Ο γενικός γραμματέας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου προέβη στις 30 Οκτωβρίου 1986, με πρώτη απόφαση, στην προαγωγή στον βαθμό Α 4 των Timmann και Reghellin, με δεύτερη απόφαση, των Langen, Glass, Wittenberg, Schoo και Comfort, και με τρίτη απόφαση των Pennera και Klotzbuecher.

8. Οι αποφάσεις αυτές τοιχοκολλήθηκαν σε χώρους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τον Φεβρουάριο του 1987 και με έγγραφο της 9ης Μαρτίου 1987 υπέβαλε ο προσφεύγων διοικητική ένσταση στην ΑΔΑ δυνάμει του άρθρου 90 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.

9. Ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ειδοποίησε στις 9 Ιουλίου 1987 τον Vainker ότι, προκειμένου να κριθεί η διοικητική του ένσταση, ο γενικός γραμματέας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου παρέπεμψε το ζήτημα στη συμβουλευτική επιτροπή προαγωγών για συμπληρωματικές πληροφορίες.

10. Στη διοικητική ένσταση δεν δόθηκε εμπρόθεσμη συνέχεια.

II — Εγγραφή διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

1. Η προσφυγή του François Vainker πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου την 1η Οκτωβρίου 1987.

2. Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο αποφάσισε την έναρξη της προφορικής διαδικασίας χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

3. Ο *François Vainker*, προσφεύγων, ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να ακυρώσει τις τρεις αποφάσεις της 30ής Οκτωβρίου 1986, που εξέδωσε ο γενικός γραμματέας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου υπό την ιδιότητά του ως αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής για τους υπαλλήλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και οι οποίες αφορούν, αντίστοιχα:

α) την προαγωγή των Hans-Jörg Timmann και Pierluigi Reghellin στο βαθμό A 4 από 1ης Οκτωβρίου 1985·

β) την προαγωγή των Ilse Langen, Roger Glass, John Wittenberg, Johannes Schoo και Anthony Comfort στο βαθμό A 4 από 1ης Ιανουαρίου 1986·

γ) την προαγωγή των Christian Pennera και Rainer Klotzbuecher στο βαθμό A 4 από 1ης Απριλίου 1986·

2) να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση της 9ης Μαρτίου 1987, την οποία άσκησε ο προσφεύγων κατά των τριών προαναφερθεισών αποφάσεων της 30ής Οκτωβρίου 1986·

3) να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

4. Το *Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο*, καθού η προσφυγή όργανο, ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

III — Λόγοι και επιχειρήματα των διαδίκων

1. Ο *François Vainker* υποστηρίζει ότι η μέθοδος η οποία κατέληξε στις προσβαλλόμενες αποφάσεις προαγωγών είναι παράνομη επειδή παραβιάζει το άρθρο 45, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, κατά συνέπεια δε, οι ίδιες οι αποφάσεις προαγωγών παραβιάζουν το άρθρο αυτό και προέρχονται εν πάση περιπτώσει από κακή και πλημμελή άσκηση των εξουσιών που απονέμει η διάταξη αυτή στην ΑΔΑ.

α) Κατά την άποψη του προσφεύγοντος, οι διατάξεις του άρθρου 45, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως απαιτούν η κρίση των προαγωγών από την ΑΔΑ να γίνεται κυρίως βάσει συγκριτικής εκτιμήσεως των προσόντων των υπαλλήλων οι οποίοι έχουν δικαίωμα προαγωγής, λαμβανομένων συγχρόνως υπόψη των αντίστοιχων εκθέσεων κρίσεώς τους. Μόνον όταν τα ουσιαστικά και τα τυπικά προσόντα των υπαλλήλων αυτών

είναι ίσα μπορεί να δοθεί αποφασιστική σημασία στην ηλικία ή στην αρχαιότητα. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η ερμηνεία αυτή επιρρωνύεται από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου. Αναφέρεται δε στην απόφαση της 27ης Ιανουαρίου 1983 (List κατά Επιτροπής, 263/81, Συλλογή 1983, σ. 103, σκέψη 26), στην απόφαση της 24ης Μαρτίου 1983 (Colussi κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, 298/81, Συλλογή 1983, σ. 1131, σκέψη 22), στην απόφαση της 21ης Απριλίου 1983 (Ragusa κατά Επιτροπής, 282/81, Συλλογή 1983, σ. 1245, σκέψη 14) και στην απόφαση της 14ης Ιουλίου 1983 (Øhrgaard και Delvaux κατά Επιτροπής, 9/82, Συλλογή 1983, σ. 2379, σκέψη 19).

β) Στην προκειμένη περίπτωση, η μέθοδος την οποία ακολούθησε η συμβουλευτική επιτροπή προαγωγών επάγεται, κατά την άποψη του προσφεύγοντος, στο να δίδεται προτεραιότητα στην αρχαιότητα και στην ηλικία και περιορίζει τα ουσιαστικά προσόντα των υπαλλήλων που έχουν δικαίωμα προαγωγής σε βαθμό παράγοντα δευτερεύουσας σημασίας και στην πραγματικότητα ανύπαρκτης. Δεν αμφισβητείται ότι οι συστάσεις της συμβουλευτικής επιτροπής προαγωγών αποτελούν εφαρμογή της συμφωνίας του 1986 και ότι η ΑΔΑ εξέδωσε τις αποφάσεις προαγωγών μόνο βάσει αυτών των συστάσεων· η ΑΔΑ, υιοθετώντας τις συστάσεις της συμβουλευτικής επιτροπής προαγωγών, υιοθέτησε από δικής της πλευράς μέθοδο επιλογής η οποία παραβαίνει τις απαιτήσεις του άρθρου 45, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.

Η άποψη την οποία προβάλλει το Κοινοβούλιο προς άμυνά του και η οποία συνίσταται στο ότι το άρθρο 4 της εσωτερικής οδηγίας του 1982 επιτρέπει στους γενικούς διευθυντές να προβούν σε προκαταρκτική επιλογή η οποία στηρίζεται επί των ουσιαστικών προσόντων, δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Πρώτον, το εν λόγω άρθρο 4 δεν δίδει στους γενικούς διευθυντές την εξουσία να κρίνουν ποιοι υπάλληλοι είναι προακτέοι. Δεύτερον, στην προκειμένη υπό-

θεση, οι προακτέοι υπάλληλοι καταγράφηκαν από τη συμβουλευτική επιτροπή χωρίς προηγούμενη διαλογή. Τρίτον, το σχήμα της συμφωνίας δεν επέτρεπε να ληφθούν υπόψη οι προτάσεις των γενικών διευθυντών. Τέλος, ακόμη και αν οι προακτέοι υπάλληλοι είχαν προεπιλεγεί, αυτό δεν αποδέσμευε την ΑΔΑ από το καθήκον να στηρίξει τις αποφάσεις της προαγωγής καταρχάς στο κριτήριο των συγκρινόμενων ουσιαστικών προσόντων, σύμφωνα με το άρθρο 45 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.

Ο προσφεύγων υπογραμμίζει ότι δεν ισχυρίζεται ότι η μέθοδος της συμφωνίας του 1986 δεν έκανε μνεία των προσόντων, αλλά ότι ο ρόλος που ασκούν τα προσόντα κατά την κατάρτιση των πινάκων από τη συμβουλευτική επιτροπή είναι τόσο ασήμαντος ώστε τα αποφασιστικά κριτήρια να είναι γενικά η αρχαιότητα και η ηλικία. Στην πραγματικότητα η μέθοδος αυτή είχε επίσης ως συνέπεια να δοθεί προτεραιότητα στην αρχαιότητα και στην ηλικία· έτσι, ο υποψήφιος στον οποίο δόθηκε ο μεγαλύτερος αριθμός βαθμών για τα προσόντα του (Hincckx: 12 βαθμοί) δεν προήχθη, ο Young, ο οποίος είχε 11 βαθμούς για τα προσόντα του, τοποθετήθηκε τελευταίος στον πίνακα, ο δε Comfort, ο οποίος δεν είχε παρά 8 βαθμούς για τα προσόντα του, προήχθη.

Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η χρησιμοποίηση συστήματος βαθμολογίας το οποίο, δίνοντας δευτερεύουσα σημασία στα προσόντα, επιτρέπει να γίνονται οι προαγωγές στην πραγματικότητα βάσει της αρχαιότητας, δεν ανταποκρίνεται στο άρθρο 45 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.

γ) Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι εν πάση περιπτώσει οι αποφάσεις προαγωγών χώρησαν κατά κακή και πλημμελή άσκηση των εξουσιών της ΑΔΑ, δεδομένου ότι η μέθοδος κρίσεως η οποία κατέληξε στις αποφάσεις προαγωγών παρενέβαλε κριτήρια τα οποία δίδουν στην αρχαιότητα και στην ηλικία μεγαλύτερη σημασία από ό,τι στα συγκριτικά προσόντα.

Ο προσφεύγων δεν αμφισβητεί ότι το σύστημα βαθμολογήσεως της συμφωνίας του 1986 εφαρμόστηκε σ' αυτόν κατά τρόπο αμερόληπτο, αλλά υποστηρίζει ότι οι αποφάσεις προαγωγών πάσχουν πλημμέλεια η οποία έγκειται στη χρήση ακατάλληλης μεθόδου επιλογής και το γεγονός ότι η ΑΔΑ πλανήθηκε σαφώς ως προς τη σχετική σημασία των προσόντων και της αρχαιότητας είναι αρκετό για να δικαιολογήσει την ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων.

Ο προσφεύγων θεωρεί ότι το επιχείρημα του Κοινοβουλίου το οποίο συνίσταται στο ότι δεν υπερέβη τα άκρα όρια της εξουσίας του εκτιμήσεως είναι αβάσιμο. Επιστά την προσοχή επί του περιορισμένου αριθμού βαθμών που μπορούν να ληφθούν βάσει των προσόντων, δύναμι της συμφωνίας του 1986· ενόψει του γεγονότος ότι οι μέσοι υπάλληλοι αποκτούν έξι βαθμούς, ένα τέτοιο σχήμα εμποδίζει την κατάλληλη και πραγματική επιλογή βάσει του κριτηρίου των προσόντων. Αν όμως το Δικαστήριο δεχθεί αυτό το σχήμα, αναγκαστική συνέπεια θα είναι να θεωρηθεί σημαντική κάθε διαφορά. Στην προκειμένη περίπτωση, ο προσφεύγων έλαβε 11 βαθμούς για τα προσόντα του. Εξάλλου, τρεις υποψήφιοι οι οποίοι δεν έλαβαν παρά μόνο 10 βαθμούς για τα προσόντα τους, καθώς και ένας υποψήφιος που έλαβε 8 βαθμούς, προτάθηκαν στην ΑΔΑ και πράγματι προήχθησαν. Η ΑΔΑ, ενεργώντας κατ' αυτό τον τρόπο, δέχθηκε ότι η αρχαιότητα υπερισχύει των προσόντων· κατά συνέπεια, ενήργησε κατά παράβαση του άρθρου 45 και υπερέβη προδήλως το πλαίσιο των εξουσιών που διαθέτει.

Κατά την άποψη του προσφεύγοντος, η ΑΔΑ απλώς υιοθέτησε τη σειρά των υποψηφίων που καθόρισε η συμβουλευτική επιτροπή προαγωγών, σειρά η οποία προέκυψε από ένα σχήμα που είχε ως στόχο και ως αποτέλεσμα να καθοριστεί η προαγωγή στην πραγματικότητα από την αρχαιότητα, με συνέπεια να θεωρηθεί η εκτίμηση των προσόντων περιορισμένης σημασίας, όπως φάνηκε άλλωστε από το σχήμα της συμφωνίας στο δελτίο του

γενικού συνδικάτου του προσωπικού των Ευρωπαϊκών Οργανισμών.

2. Το *Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο* ισχυρίζεται ότι το αίτημα της ακυρώσεως της σιωπηρής απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση του Vainker δεν είναι παραδεκτό. Πράγματι, η απόρριψη μιας διοικητικής ενστάσεως που ασκήθηκε δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως δεν αποτελεί αυτή η ίδια νέα βλαπτική πράξη, αλλά πράξη αναγκαίας διαδικασίας εντός του γενικού πλαισίου των μέσων παροχής έννομης προστασίας που προβλέπουν τα άρθρα 90 και 91 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεωρεί, κατά συνέπεια, ότι το αίτημα της ακυρώσεως της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της προσφυγής ακυρώσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων προαγωγών.

Όσον αφορά το αίτημα της ακυρώσεως των αποφάσεων προαγωγών της 30ής Οκτωβρίου 1986, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεωρεί ότι ο προσφεύγων έπρεπε να αποδείξει την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος για την ακύρωση αυτή· το έννομο αυτό συμφέρον δεν υφίσταται πλέον μετά την προαγωγή του Vainker στο βαθμό Α 4 με απόφαση της 10ης Δεκεμβρίου 1987· επιπλέον, το έννομο αυτό συμφέρον θα υφίστατο μόνον αν ο προσφεύγων μπορούσε να αποδείξει ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις εκδόθηκαν βάσει των μνημονευθέντων κριτηρίων εκτιμήσεως, αγνοώντας κατά τρόπο κατάφωρο τα προσόντα του σε σύγκριση με τα προσόντα των λοιπών υποψηφίων.

Κατά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Δικαστήριο εξέφρασε ως εξής (απόφαση της 21ης Απριλίου 1983, που αναφέρθηκε πιο πάνω, και απόφαση της 4ης Δεκεμβρίου 1980, Geeraerd κατά Επιτροπής, 782/79, ECR 1980, σ. 3651) τις αρχές που πρέπει να διέπουν τις αποφάσεις προαγωγών:

— για να εκτιμήσει το συμφέρον της υπηρεσίας και τα προσόντα, η ΑΔΑ διαθέτει

ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και το Δικαστήριο περιορίζεται να ελέγξει αν η διοίκηση κινήθηκε εντός ευλόγων ορίων και δεν έκαμε χρήση της εξουσίας της κατά τρόπο προδήλως πεπλανημένο·

- η απόφαση προαγωγών πρέπει να λαμβάνεται με πλήρη γνώση όλων των ουσιωδών στοιχείων και ύστερα από συγκριτική έρευνα των προσόντων των διαφόρων υποψηφίων, όπως προβλέπει το άρθρο 45 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως·
- ο κανονισμός αυτός τηρείται εφόσον η περίπτωση κάθε υποψηφίου αποτελεί αντικείμενο προσεκτικής και αμερόληπτης έρευνας και εφόσον κανένας υποψήφιος δεν υπέστη ειδική βλάβη.

Υπό το φως αυτών των αρχών, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι κατά τη λήψη των εν λόγω αποφάσεων προαγωγών,

- α) η ΑΔΑ έλαβε προσηκόντως υπόψη τα οικεία προσόντα κάθε υποψηφίου·
- β) η ΑΔΑ χειρίστηκε κατά τρόπο προσεκτικό και αμερόληπτο την περίπτωση του προσφεύγοντος, ιδίως όσον αφορά τα προσόντα του, και
- γ) η ΑΔΑ δεν έκαμε χρήση της εξουσίας της κατά τρόπο προδήλως πεπλανημένο.

α) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εκθέτει ότι η ΑΔΑ έκρινε κατόπιν συγκριτικής έρευνας τα προσόντα των υπαλλήλων που είχαν δικαίωμα προαγωγής, καθώς και τις εκθέσεις κρίσεως που έχουν συνταχθεί γι' αυτούς, σύμφωνα με το άρθρο 45 του κανονισμού υπηρεσιακής

καταστάσεως. Οι προσβαλλόμενες αποφάσεις εκδόθηκαν κατόπιν συστάσεως της συμβουλευτικής επιτροπής προαγωγών που ιδρύθηκε το 1982 και σύμφωνα με μια εσωτερική οδηγία του προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Κατά το γράμμα του άρθρου 4 της οδηγίας αυτής, τα προσόντα των υποψηφίων λαμβάνονται υπόψη σε ένα πολύ πρώιμο στάδιο της διαδικασίας προαγωγών· διενεργείται μια προκαταρκτική επιλογή από τους γενικούς διευθυντές, οι οποίοι αποφασίζουν ποιοι υπάλληλοι θα εγγραφούν στον πίνακα των υπαλλήλων που έχουν δικαίωμα προαγωγής. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, τα προσόντα εξετάστηκαν και συγκρίθηκαν από τη συμβουλευτική επιτροπή προαγωγών, η οποία συνέταξε δύο πίνακες υποψηφίων·

- ο πρώτος πίνακας περιελάμβανε όλες τις αναγκαίες πληροφορίες, όπως η αρχαιότητα στην κατηγορία, η αρχαιότητα στην υπηρεσία, η ηλικία, καθώς και περίληψη των δύο τελευταίων εκθέσεων κρίσεως·

- ο δεύτερος πίνακας εφαρμόζει τα κριτήρια που καθορίστηκαν το 1986 από τη γενική διεύθυνση προσωπικού σε συμφωνία με την επιτροπή προσωπικού.

Τα ονόματα των υποψηφίων προσδιορίστηκαν βάσει του δεύτερου αυτού πίνακα και οι εννέα υποψήφιοι που έλαβαν τους περισσότερους βαθμούς προτάθηκαν για προαγωγή. Βάσει αυτού του πίνακα των εννέα ονομάτων ελήφθησαν οι αποφάσεις της 30ής Οκτωβρίου 1986.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπογραμμίζει, αναφερόμενο στην προαναφερθείσα απόφαση της 21ης Απριλίου 1983, ότι η ΑΔΑ ήταν υποχρεωμένη να τηρήσει τη συμβουλευτική διαδικασία και ότι η διαδικασία αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι στερείται κάθε νομικής αξίας. Το γεγονός ότι η ΑΔΑ καθοδηγήθηκε από προτάσεις της επιτροπής προαγωγών δεν σημαίνει ότι δεν ήλεγξε η ίδια την εκτίμηση των προσό-

ντων' αυτό αποδεικνύει απλώς ότι η ΑΔΑ έκρινε ότι η εκτίμηση των προσόντων δεν ήταν πεπλανημένη. Η επιλογή της μεθόδου εκτιμήσεως των υποψηφίων αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της διακριτικής εξουσίας της ΑΔΑ και δεν μπορεί να επιτιμηθεί ότι ακολούθησε τις συστάσεις της επιτροπής προαγωγών εφόσον η μεταχείριση των υποψηφίων έγινε κατά τρόπο προσεκτικό και αμερόληπτο.

β) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υποστηρίζει περαιτέρω ότι ο προσφεύγων αποτέλεσε αντικείμενο προσεκτικής και αμερόληπτης μεταχείρισης, ιδίως όσον αφορά τα προσόντα του. Ο δεύτερος πίνακας αποδεικνύει ότι ο προσφεύγων έλαβε το βαθμό 11, ενώ ο ανώτατος βαθμός ήταν 12, για τα προσόντα του? τον υψηλό αυτό βαθμό έλαβαν επίσης οι υποψήφιοι Timmann, Reghellin, Glass, Schoo και Pennera. Για να προσδιοριστεί αν η ΑΔΑ μεταχείριστηκε τον προσφεύγοντα κατά τρόπο προδήλως εσφαλμένο, θα πρέπει να ερευνηθεί αν ο προσφεύγων ζημιώθηκε προδήλως σε σχέση με τους λοιπούς υποψηφίους. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ισχυρίζεται ότι η ΑΔΑ είχε δικαίωμα να προτιμήσει τους Timmann, Reghellin, Glass, Schoo και Pennera, των οποίων τα προσόντα έλαβαν ασφαλώς τον ίδιο βαθμό, οι οποίοι όμως είχαν μεγαλύτερη αρχαιότητα.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συνεχίζει ότι η κατάσταση των υποψηφίων Langen, Wittenberg, Klotzbuecher και Comfort δεν ήταν θεμελιωδώς διαφορετική.

Τα προσόντα της Langen ήταν κατά μέγα μέρος όμοια με τα προσόντα του προσφεύγοντος, όπως αποδεικνύεται από τις αντίστοιχες εκθέσεις κρίσεως. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεωρεί ότι η ΑΔΑ μπορούσε δικαίως να προτείνει τη Langen, η οποία υπηρετεί στο Ευρωπαϊκό

Κοινοβούλιο από το 1955, ενώ η υπηρεσία του προσφεύγοντος χρονολογείται μόλις από το 1979.

Οι εκθέσεις κρίσεως του Klotzbuecher και του Wittenberg μοιάζουν και αυτές επίσης πολύ με την έκθεση κρίσεως του προσφεύγοντος, αλλά οι δύο αυτοί υπάλληλοι είχαν ο καθένας δύο έτη αρχαιότητας επιπλέον στην κατηγορία τους. Και εδώ επίσης η ΑΔΑ δεν ενήργησε κατά τρόπο καταχρηστικό δίδοντας προτεραιότητα σ' αυτούς τους δύο υπαλλήλους στις προαγωγές.

Τέλος, όσον αφορά τον Comfort, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι ο προσφεύγων πρέπει να προσκομίσει την απόδειξη ότι η ΑΔΑ ενήργησε κατά τρόπο προδήλως εσφαλμένο κατά την προτίμηση υποψηφίου με ηλικία κατά δύο έτη μεγαλύτερη, ο οποίος είχε δεκαπέντε μήνες επιπλέον αρχαιότητα, είχε δικαίωμα προαγωγής από οκτώ μηνών και πλέον και ο οποίος σ' ένα από τα κριτήρια της εκθέσεως κρίσεως είχε βαθμό ανώτερο από εκείνον του προσφεύγοντος. Το καθού η προσφυγή όργανο ισχυρίζεται ότι και εδώ επίσης η ΑΔΑ δεν καταχράστηκε την εξουσία της εκτιμήσεως. Όταν τα αποτελέσματα του συγκριτικού ελέγχου των προσόντων, τα οποία στηρίζονται σε υποκειμενική αξιολόγηση, δεν είναι ουσιαστικά διαφορετικά, είναι προς το συμφέρον της υπηρεσίας να δοθεί μεγαλύτερη βαρύτητα στα αντικειμενικά κριτήρια, όπως είναι η αρχαιότητα και η ηλικία.

γ) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεωρεί, κατά συνέπεια, ότι η ΑΔΑ, λαμβάνοντας τις αποφάσεις της 30ής Οκτωβρίου 1986, δεν υπερέβη τα άκρα όρια της διακριτικής της εξουσίας την οποία της παρέχει το άρθρο 45 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και η νομολογία του Δικαστηρίου.

F. A. Schockweiler
εισηγητής δικαστής